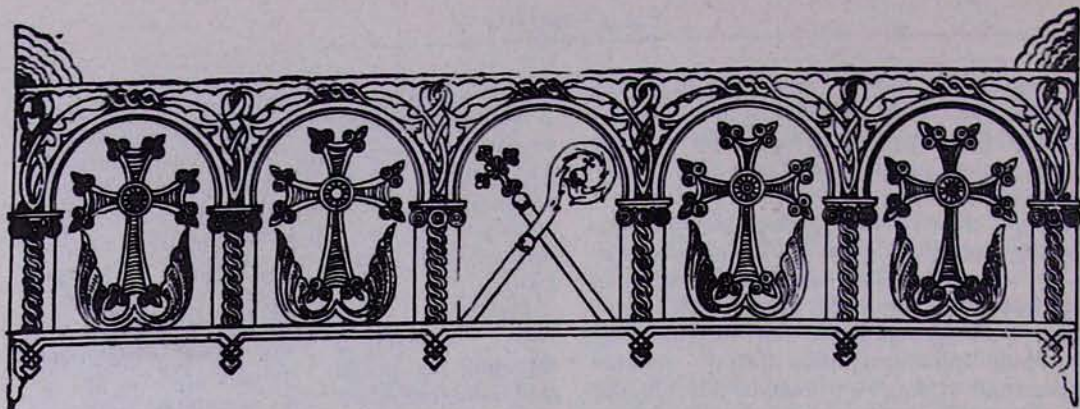

ՀԱՆԳԻՍՏ
ԳԵՐԱԾՆՈՐՀ Տ. ՄԱՇՏՈՑ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԹԱԶԻՐՅԱՆԻ
(1895—1973)

Սույն թվականի ապրիլի 9-ի երեկոյան, երկարատև հիվանդությունից հետո, 78 տարեկան հասակում, վախճանվեց Մայր Աթոռի միաբան տ. Մաշտոց եպիսկոպոս Թաշիրյանը:

Հանգուցյալ Մաշտոց սրբազանը (ավագանի անունով՝ Դավիթ) ծնվել է 1895 թվականի դեկտեմբերին Կեսարիա նահանգի (Թուրքիա) Կարմիր գյուղում, ծառայողների ընտանիքում: Նախնական կրթությունը ստացել է տեղի ծխական դպրոցում:

Այնուհետև պատանի Դավիթը 1912—1915 թվականներին սովորել է Կեսարիայի ս. Կարապետ վանքին կից հոգևոր դպրոցում:

Նա 1915—1920 թվականներին կրել է ծանր զրկանքներ և, մի կերպ ազատվելով եղեռնից, բնակություն հաստատել Փարիզում, ուր հետևում է իրավաբանական և պատմագիտական դասընթացների:

Ապա մինչև 1947 թվականը Փարիզում և Լիբանանում աշխատել է որպես հաշվապահ և դատապաշտպան:

1947 թվականին հանգուցյալը ներգաղթել է Հայաստան, բնակություն հաստատել Երեվանում և մինչև 1955 թվականը իր մասնագիտությամբ աշխատել Երևանի տարբեր հիմնարկներում:

1955 թվականին նա գալիս է Մայր Աթոռ և ձեռնադրվում արքեպիսկոպոս: Սույն թվականի հոկտեմբերին ս. Էջմիածնում գումարված ազգային-եկեղեցական ժողովում ընտրվել է Մայր Աթոռի Վերստուգիչ հանձնաժողովի անդամ:

1956—1960 թվականներին նա եղել է

Մայր Աթոռի միաբանական սեղանատան վարիչը:

1959 թվականի հոկտեմբերին պատրաստել և Վեհափառ Հայրապետին է ներկայացրել վարդապետական իր ավարտագրը՝ «Ա. Էջմիածինը դարեր շարունակ ժողովրդի հետ և ժողովրդի համար» թեմայով և ստացել վարդապետական աստիճան ու 1960 թվականին ընտրվել Ծիրակի թեմի առաջնորդ:

1962 թվականի հոկտեմբերի 14-ին եպիսկոպոս է ձեռնադրվել Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետի ձեռքով:

Հանգուցյալ սրբազանը Մայր Աթոռում կատարել է բարեխղճորեն իրեն վստահված պարտականությունները, իսկ Ծիրակի թեմում ծավալել է թեմական, քարոզչական, շինարարական և արդյունավետ աշխատանքներ՝ ի պայծառություն Ծիրակի թեմի եկեղեցիների և համայնքների: 1971 թվականի նոյեմբերին տ. Մաշտոց սրբազանը հիվանդության պատճառով հրաժարվում է թեմական իր պաշտոնից և վերադառնում Մայր Աթոռ՝ իր կյանքի վերջին օրերը խաղաղությամբ անցկացնելու այնտեղ:

Տ. Մաշտոց սրբազանը թե՛ Մայր Աթոռում և թե՛ թեմական իր պաշտոնավարության ընթացքում միշտ եղել է հավատավոր, ավանդապահ հոգևորական, իր օրինակելի կենցաղով, համեստությամբ, սիրվել և՛ իր ժողովրդից, և՛ իր շրջապատից՝ արժանա-

նալով նաև Հայոց Հայրապետի բարձր գնահատությամբ:

Հանգուցյալի աճյունը ապրիլի 11-ի երեկոյան դրվում է ս. Գայանե եկեղեցում: Հաջորդ օրը պատարագում է տ. Մուշեղ վրդ. Պետիկյանը, իսկ վերջին օծումը կատարում է Մայր Աթոռի լուսարարապետ տ. Հուսիկ եպս. Սանթրույանը և իր դամբանականում խոսում հանգուցյալի ուսանելի, մվիրյալ կյանքի ու գործունեության մասին:

Ապրիլի 12-ին, ժամը 13-ին, Վեհափառ Հայրապետի նախագահությամբ, կատարվում է հանգուցյալի թաղման արարողությունը, որից հետո աճյունն ամփոփվում է ս. Գայանե վանքի միաբանական գերեզմանատանը:

Ապրիլի 15-ին, կիրակի օրը, Ծաղկազարդի տոնին, Մայր տաճարում, Վեհափառ Հայրապետի նախագահությամբ, տեղի ունեցավ հոգեհանգստյան պաշտոն՝ ի հիշատակ տ. Մաշտոց եպս. Թաջիրյանի: Վեհափառ Հայրապետը, արարողությունից առաջ, իր խոսքի մեջ վեր հանեց հանգուցյալ սրբազանի արժանիքները՝ որպես հավատավոր, կարգապահ ու համեստ հոգևորական, որը «չիրովսանն» ծառայեց Մայր Աթոռ ս. Էջմիածնին, Հայաստանյայց առաքելական եկեղեցուն, մանավանդ Ծիրակի թեմում՝ իր առաջնորդության տարիներին:

Հանգիստ նրա ոսկորներին:

